

ΤΟ «ΣΥΓΝΩΜΗ» ΚΑΙ ΤΟ «ΣΥΓΧΩΡΑ ΜΕ»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Όσο η ανθρώπινη ατέλεια θα υπάρχει, οι συγκρούσεις θα είναι δεδομένες. Κυρίως με τα πρόσωπα που είναι κοντά μας, που συνδεόμαστε, που αγαπούμε ακόμα. Όχι γιατί το θέλουμε τόσο όσο γιατί ο εγωισμός «διεκδικεί τα δικαιώματά του». Η

θεώρηση ενός γεγονότος δεν είναι η ίδια σε όλους. Άλλος το ερμηνεύει έτσι και άλλος αλλιώς. Το δίκαιο δεν είναι πάντα ξεκάθαρο. Για να το διακρίνεις χρειάζεται να βγεις από τον εαυτό σου και να το δεις με τα μάτια του άλλου. Δεν είναι εύκολο αυτό, γιατί υπάρχει ενδεχόμενο να επιβεβαιωθεί το λάθος σου. Όμως λυτρώνεται όχι μόνο από την πλάνη, αλλά και από το «ίδιον θέλημα» που σ' απομονώνει και γι' αυτό σε θανατώνει.

Αναφέρεται στο Γεροντικό για δύο μοναχούς που ζούσαν για χρόνια απλά και αγαπημένα. Ένα απόγευμα μετά τον Εσπερινό, καθισμένοι στην αυλή του Ησυχαστηρίου τους είδαν ένα πουλί να κάθεται στο ψηλό δέντρο.

-Τι ωραίο χελιδόνι! Είπε ο ένας.

- Μα είναι κόρακας! Απάντησε ο άλλος.

- Δεν βλέπεις καλά. Είναι χελιδόνι.

- Μήπως εσύ δεν βλέπεις καλά; Είναι κόρακας.

Σε λίγο βρισκόταν ο καθένας με εμμονή στη δική του θεώρηση, γι' αυτό και σε αντιπαλότητα. Έφτασαν στο σημείο να συγκρουστούν και να χωρίσουν οι δρόμοι τους. Μετά από καιρό ο ένας από αυτούς συνάντησε τον αγιασμένο ερημίτη, που βρισκόταν στην περιοχή και του ανέφερε το περιστατικό. Πήρε την εξήγηση:

- Ο διάβολος, που δεν θέλει την ενότητα και την αγάπη μεταξύ των ανθρώπων έκανε ώστε να βλέπει ο καθένας αυτό που ισχυριζόταν. Το σχέδιό του, για να σας διασπάσει, πέτυχε!

Συνειδητοποιώντας το αμάρτημά του βρήκε τον αδελφό του και βάζοντάς του μετάνοια ζήτησε συγχώρεση. Δεν είναι λίγες οι φορές που παθαίνουμε το ίδιο. Ωστόσο, αν το να αμαρτάνουμε είναι ανθρώπινο, η εμμονή στην αμαρτία είναι η κατάφαση στη διαβολική κυριαρχία μέσα μας. Το «συγγνώμη» γίνεται η αποτίναξη αυτής της κυριαρχίας και η δυνατότητα της ελευθερίας.

Τι να κάνεις, αλήθεια, το δίκαιό σου, όταν χαλάσεις τη σχέση σου με το συνάνθρωπό σου; Ποιο «δίκαιο» μπορεί να σου δώσει χαρά και ζωή; Γιατί άλλο να αισθανθείς ικανοποίηση με τη «νίκη σου κατά του αντιπάλου» και άλλο να γεμίσει η καρδιά σου με ευρυχωρία και ανάπαυση. Δεν είναι πιο λογικό να θέλεις τα ανώτερα βιώματα; Δεν είναι καλύτερα να αδικηθείς και να νιώσεις ενότητα, παρά να δικαιωθείς και να απομονωθείς;

Το «συγγνώμη» και το «συγχώρα με», που ο Χριστός μάς καλεί να ζητάμε, μας οδηγεί στο δικό Του κόσμο, όπου η ειρήνη της καρδιάς και η γλυκύτητα της παρουσίας Του κάνουν πραγματικότητα την «εντός ημών Βασιλεία» Του. Να γιατί είπε ότι «η Βασιλεία του Θεού εντός ημών εστι» και ότι χαρίζεται σ' όσους μπορούν να συγχωρούν, όπως Εκείνος, να αγαπούν όπως Εκείνος, να πορεύονται δηλαδή όπως Εκείνος.

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: aoratospolemostheblog0.wordpress.com